

**Elementa grammatices : octo partes orationis vernacula
expositione nonnunquam inserta , declinationes nominum &
verborum praesertim regularium in figuras aptissimas
redactae ...**

<https://hdl.handle.net/1874/341276>

ELEMENTA GRAM- MATICES

¶ Octo partes orationis vernacula expositione nonnunquam inserta
¶ Declinationes nominum & verborum presertim regularium in figur-
as aptissimas redactæ / una cum regulis congruarum tam rursus
applicatis longe incidiorebus characteribus atque curatiose dili-
gentia impressa sunt singula quæ ante hac excusa fuerint.

¶ Symon Cocus ad puerum grammaticæ studiosum.

Quis est tam rerum ignarus, qui hos pari celebrandos laudando
censeat, qui oppidum aliquod non nisi vario Marte ac multo san-
guine capiundum sua prudentia nullo excitato pulvere in Im-
peratoris manus redigunt, ita ut neque victis luctus, & in genes
victori gloria, atque hos qui illud captum splendidis ornant edi-
ficijs, Sic quoque ex equo de literis mereri quis inficiabit, qui primam il-
lam ad literas viam asperam sane & sudorem obseptam vepribus, sua sedulitate
ita leniunt ac sternunt, ut paruo negotio & fallente (quod aiunt) diuio ad sum-
mum illum ac speratum verticem perducere poterit tenera illa ætas (cuius sæpe
difficultate fragitur alacriter ita ut etiam in ipsis carceribus subsistere co-
gatur) atque hos qui magna illa, & non nisi rotundo ore sonanda ad poste-
ritatem transmittunt, qua sane in re, haudquaquam postremas fert Sellius no-
ster, vir mehercule in fingendo rudem illam ætatem mirus quidam Archi-
tectus, qui nobis hinc tam expresse grammaticæ ifagoges liniamẽ
ta deduxit, ut nemo illo duce, facile in tenebris offenderit

¶ Venundantur in Buschoducis in Bibliopolio
solertissimi viri Ioannis de Turndou
rectoris a schola ædibus,

Littere apud Graecos sunt quatuor & quinginti.

A α α	Αλφα	Alpha	a
B β β	Βητα	Vita	b
Γ γ γ	Γαμμα	Gamma	g
Δ δ δ	Δελτα	Delta	d
E ε ε	Εψιλον	Epsilon	e
Z ζ ζ ζ	Ζητα	Zita	z
Η η η	Ητα	Ita	e longum
Θ θ θ	Θητα	Thita	th
I ι ι	Ιωτα	Iota	i
Κ κ κ	Καππα	Cappa	c
Λ λ λ	Λαμβδα	Lambda	l
Μ μ μ	Μυ	My	m
Ν ν ν	Νυ	Ny	n
Ξ ξ ξ	Ξι	Xi	x
Ο ο ο	Ομικρον	Omicron	o
Π π π π	πι	Pi	p
Ρ ρ ρ	Ρω	Rho	r
Σ σ σ σ	σιγμα	Sigma	s
Τ τ τ τ	Ταυ	Taf	t
Υ υ υ	υψιλον	Ypsilon	y
Φ φ φ	φι	Phi	ph
Χ χ χ	χι	Chi	ch
Ψ ψ ψ	ψι	Psi	ps
Ω ω ω	Ωμεγα	omega	o magnū

Vocales sunt septem

α ε κ ι ο υ ω

Dipht. propria sex

α ε ι ε φ ι υ

Dipht. impropria sex

αι αυ ει ευ οι ου

ια ιο υφ ιφ οφ

α ε η ω υι νυ ωυ

Quot sē ptes { **Nomen**
Pronomē.
Verbum
Participiū

De quatuor sunt declinabiles quia variatur p casus rpa et modos

Adverbiū
Cōiunctio.
Prepositio
Interiectio

De quatuor sūt indeclinabiles qz non variantur nec per casus nec per tempora.

¶ Dat is Alle latijnsche woort dwelch men spreken mach is besloten onder een van desen acht deelen hier voren ghenemt.

Nomen est pars orationis cum casu corpus aut rem proprie communiter ve significans. Tentonic. Nomen es een woort dwelch beteekent een dinc datmen sien of tasten mach: oft een ander dinc.

Quotuplex est nomen: duplex. scz: Substantiuum et Adiectiuum.

Quid ē nomē

Substantiū. cui preponitur unum articulare cātum vel duo ad substantiuum. daermen een artihel voer stellen mach. vt hic magister. Of ten hoorshen t wec. vt hic et hec homo. Of daerm eēen voer siet. oft goet vt in gree meester.
Adiectiuum. quod varia tur per tres articulos. Daermen drie artihel voer siet als men declinert. vt hic et hec et hoc sctur. Vt et hec dulcis et hoc dulce Vt doctus hec doctus hoc doctum. Of daermen mach in dijetsche wel dine na setten. vt albus wt dinc.

Quot accidūt noi: sex. q: Qualitas
Cōparatio
Genus

Rumer?
Figura.
Casus

Adiuntur. Species et Declinatio.

Quot sunt qualitates in nomine: due. scz: Propria et Appellatiua

Quare nomē est

Proprie qualitatis. qz vni soli vel conuenit. vt Petrus/Anna Roma/Wila. want her en becoemt niet meer dan eenen dinge met eender in settinghe oft naem gheuen.
Appellatiue qualitatis. quia vniocē seu vnica inpositiōe pluribus rebus conuenit. want met een inferten oft naem gheuen beteekent vele dinghen. vt homo/lapis/templum.

Quot sunt gradus cōparationis: tres. q: Positiuus
Comparatiuus et
Superlatiuus

Quare nomē est

Positiui gradus. quia significat rem sine excessu. vt aut het beteekent sonder voren ganch. vt doctus gheleert.
Comparatiui gradus. quia significat rem suam cum excessu non summo. vt doctior gheleerder.
Superlatiui gradus. quia significat rem suam cum excessu summo. wāt het beteekēt mer dē hooghstē bouē gāch vt doctissim⁹ alder geleerste

¶ Que nomina comparantur? Sola adiectiua quozum significatum potest augeri vel minui in comparatiua dat is. En mach alleen nomina adiectiua compareren als men haec beteekenis mach vermeerderen oft verminderen. E helijch wi wel legghen. gheleert. noch gheleerder. alder gheleert se.

Qua noim q̄t
sunt: septem. l. 3.

Masculinū
Femininū
Neutrum
Commune.
Omne
Dubium

q̄ dñi declinat
ei spontane

hic. .ve nō hīc magister
hec. .ve nō hēc mīsa
hoc. .ve nō hōc templū
hī & **hec.** .ve hīc et hēc sacerdos
hī et **hī.** .ve hīc hēc hoc felle
hī aut **hī.** .ve hīc aut hēc dicitur
p̄ cadere in vario
genere regitur

Epicheniū. q̄ sub vno articulo s̄t masculini & femellā. vt hīc p̄sses
hēc aquila. Teuto. onder eenen artikel berechent man ende wijf.

Quot s̄t nūeri
in noie: duo. l. 3.

Singularis. .ve hīc poete. q̄ singulariter p̄fertur. & representat vnu
Pluralis. .ve hīc poete. q̄ pluraliter p̄fertur & representat plures

Quot s̄t figure in noie: tres. l. 3.

Simplex
Composita
Decomposita.

Quare nomē ē

Simplificis figure q̄ nō s̄t diuidi in duas vel in plures partes dī
tionales p̄toris sensus capaces. vānt hēc en mach niet gedeyle woordē in de
len die berekenen alē heel nomen. vt res. ius. lapis. animus.
Cōposite figure. q̄ s̄t diuidi in p̄tes dictionales p̄toris sensus ca
paces. vānt hēc mach gedeilt woordē q̄c. vt respublica. iustitiam. magnanīm
Decōposite figure. q̄ descendit a noie cōposito. Teutonice. hēc
coemt vā een nomine cōposito. v. magnanimitas a nomine magnanimitus.

Quot sunt ca
sūs in noie: sex. l. 3.

Nominatiu? dīc werck doet. vs magister docet
Genitiuus. dīcēt een dīck is. vt liber petri
Datiuus dīement doet. vt obedit magister
Accusatiu? datmen doet. hēc vides magister
Vocatiuus. daermen mede roept of toe spreect. vt o petre.
Ablatiu? daer een prepositio doet lūst. vt vides sculis

Duo sunt recti

Rectus.
Stus.

Quatuor obliqui

Stus
Dtus
Accus
Abltus

Quot s̄t species
in nomine: duo. l. 3.

Primitiua. q̄ a nullo declinat. teutonice. hēc en wordt nergheuyt
ghemaecht. vt mons. aurum.
Deriuatiua. quia deriuatur ab a llo. teutonice. hēc wordt vā een
der ghemacet. vt montanus a mong. aurus a nomine aurum.

Quot sē declina
tiones in nomine? quinq.

- Prima. qz hz ē in grō: x ē in drō. vt mufa multz mufz
- Secūda. qz hz i in grō: et o in drō. vt magister/ mgti/ o
- Tercia. qz hz is in grō. et i in drō vt sacerdos. vtis. oti.
- Quarta. qz hz us in grō: et ui in drō vt fructus. ut us
- Quinta. qz hz ei in grō: et ei in drō vt species. et. ei.

Omnia { Nomina
Pronomina sunt tertie persone.
Participia.

Sed ego x nos sē prime persone. tu x vos x ois vtō scōe persone.

Pronomen est pars orationis declinabilis que loco pro
prij nominis ponitur: et certam significat personam
Pronomen staet in dieplactse van een nomen.

Quot sē proia simplicia? quindecim. q. Ego/ tu/ sui/ ille/ ipse/ iste
hic/ is/ me/ tuus/ suus/ noster/ vester/ nostras/ x vestras.

Quotuplex est { Demonstratiū. qz per ipsum aliquid demonstramus. het bewijst ee
nich dienk. vt her decz. Ego/ tu. hic/ tūe/ me/ tuus/ nō/ vt/ nostras/ et vestras.
Relatiū. qz refert rem prius dictam. het verhaelt een
dinck dat eens gheseyt is. et sunt quattuor

Et Ille/ ipse/ iste/ hic/ is. nunc relatiua. nunc demonstratiua sunt. Iū
sunt
ipse.
is

Quot accidūt pnomini? sex. que: { Species.
Genus.
Numerus.
Figura.
Casus.

Eius a genitio singulari mei vel mi.
Tui a genitio singulari tui vel tui.
Sui a genitio vtriusq; numerus.
Noster et nostras a genitio plurali nostrum vel nostri.
Vester et vestras a genitio plurali vestrum vel vestri.

Quot sunt figure in pnomine: due. scz: **Simplex.** Ego. Tu. **Cōposita.** Ego et. Tu et.

Numerus et casus sunt hic sicut in nomine.

Sub casu comprehenditur declinatio.

Quot sē decli
u atōes i pnoie q̄tuor

Prima: qz hz i is in grō: et i in dtō. vt Ego/ Tu/ Sol.
Secūda: qz habet ius cōiunctim vel diuisim in ge
nitiuo: et i vl' in datiuo. vt: Me/ ipse/ iste/ hic/ et is.
Tercia: quia habet i vel e in grō: i o vl' e in dtō
vt meus/ tuus/ suus/ noster/ vester.
Quarta: qz hz atis in grō: i atī in dtō. vt: cōnas & vnas

Quot sē pnomina hñtia vt m̄
quatuor: scz

Tu
Meus
Noster
Nostras

Alia carent vtō

Quot sē plone in pnoie: tres scz

Prima. vt ego nos cum suis obliquis
Secūda. vt tu et vos cum suis obliquis
Tercia. vt omnia pnomina ppter ego es
nos/ tu & vos

Uerbū est pars orōis declinabilis cū tpe & plona sine casu:
aut agere aliqd: aut pati: aut neutrū significās. vt scribo
Verbum is een woort. diwelch beteehent wat te doen. oft wat te liden: met sekeren onderscheit van tijde
vt scribo ik wil scriue. scripsi ic heb ghescreuen. scribam ich sal scriuen. scriboz ich worde ghescreuen.

Quot accidūt verbo:
Octo. que?

Forma
Genus
Modus
Numerus
Tempus
Figura
Cōiugatio
Persona.

Quot sē forme
verboz: quatuor. scz

Perfecta. vt amo. quia a nullo derivatur. sic doceo. lego. audio. sunt est
hec verba diuersarum coniugationum.
Frequentatiua. vt lectio: quia cum primitiuo significat frequen
ter vt lectio. frequenter lego. Et hec semper sunt prime coniugationis termin
nata in to/ so: vel in ro. vt cogito curio/ nero.
Inchoatiua. vt caleo. quia cum primitiuo significat augmenti in
choationem. vt caleo. i. incipio magis calere & calui. Omnia hec terminantur
in sco. et sunt tercie coniugationis.
Meditatiua. vt esurio: quia cum primitiuo significat meditari. Sicut
potius desiderare. vt esurio cupio esse. Omnia terminantur in rio et sunt quate
re coniugationis.

Quot se mo'i in
verbo: quinq. scz

Indicativus. vt amo

Imperativus. vt ama

Optatiu?. vt vtina amarem

Coniunctiuus. vt cum amem.

Infinitiuus. vt amare

Esti quatuor modi sunt finiti: & ho-
luc habere nominativum sup p o-
nentem.

Ita modus petit ante se accusativu

Quot se tpa in
verbo: quinq. scz

Presens. vt amo.

Preteritu' imperfectu'. vt amabam

Preteritu' perfectu'. vt amavi.

Preteritu' pl? qz pfcu' vt amaveram

Futurum. vt amabo.

Omnes modi hnt
quinq tpa pter im-
pariu. qui soli ha-
bet preses et futuru.

Quot se cōinga
tiones in vbo: qtuor. que?

Prima. quia habet a longum ante re vel ante et in infinitivo. vt amo
amare. amo; amatis. moro; moratis.

Secunda. quia habet e longum ante re vel ante et in infinitivo. vt
doco docere. doceo; docetis; misereor; miseretis.

Tercia. quia habet e breve ante re in infinitivo. et ante et in indicativo
vt lego legere. lego; legeris. se quo; sequeris.

Quarta. quia habet s longum ante re vel ante et in infinitivo. vt au-
dio audire. audio; audiet. experio; experiet.

Quot se gna
in vbo: quinq. scz

Actiuu qz desinit in o / i p't accipere r vt amo. doceo.

Passiuu qz desinit in r / i p't dimittere r vt amo; doceo;

Reutrū qz desinit in o / i nō p't accipere r ito. dormio

Deponēs qz desinit in r / i nō p't dimittere r lo; no;

Cōmune qz desinit in r / i h; vtrāq; Et actionem.

Hoc est actiuū & passiuū. vt osculo; teā cūse oit ich; mo; & ghrū.

Quot sunt numeri in vbo: duo. scz?

Singularis vt lego.

Pluralis vt legimus.

Quot sunt figure in verbo: tres. scz?

Simplex. vt cupio.

Cōposita. vt concupio

Decōposita vt concupisco.

Quot se pso
in vbo: tres.

Prima. quia attribuitur rei de se loquenti. vt ego amo. nos amamus.

Secūda. quia attribuitur rei ad quā fit sermo. vt tu amas. vos amatis

Tercia. quia attribuitur rei de qua fit sermo. vt ille cum sit tu amant.

Divisiones verborum sunt tres.

Primus Verbu divisio est duplex

Personale. qd est alicui⁹ determinate persone. vt amo pme. rebo pjo dic scilicet infra tertia. Et per se ante se explicite vel implicite nrm. vt ego amo.

Impersonale. quod non est alicui⁹ determinate persone. Et est duplex

Active vocis. quod desinit in t & teut oritur per her. vt decet her betae m. rebet her verba etc.

Passive vocis. quod terminatur in cur es vulgaritate per men. vel per wozdr. vt pullat ur me luyt. oft daer wozdr gbel uyt.

Secunda Verbu personale divisio est triplex.

Substantiuum. vt Sum. fio & existo habent vim verbi substantia. Et

Vocatiuū. vt nuncupoz. Appelloz. Dicoz. Nominioz. Vocoz Et regunt dicta verba substantia vocatiuū post se nominatiuū. vt sum homo. nuncupoz paulus.

Adiectiuū. vt amo docco & cetera verba ppter dicta substantia et vocatiuū.

Tercia Verbu ad divisio scilicet est duplex.

Absolutū. quod facit perfectū sensū sine obliquo post se vt sedeo. sto. dno mio. Tentonze. dwelc maect volkomen an sonder eenigē obliquo na hem

Trāsitiuū. qd nō facit perfectū sensū sine obliquo post se. & est triplex

Debilis trāsitiois. qd regit post se grām deū vel abstrā tamq̄ casū propriū: nō autē actū. vt misereoz. damnoz. fruoz.

Behemētis trāsitiois. qd regit post se tāq̄ propriū casū vni actū. vt amo deū.

Behemētissime trāsitiois. qd regit post se duos actūs diuersos tamq̄ casū propriū. vt doceo. rogo. vello. & alia his significando.

¶ Casus proprius est quædam verbis non autem omnibus datur.
 ¶ Casus communis est qui potest omni verbo etiam absoluto post poni. & sunt tres. scilicet Dativus datur vel vultatis. Accus tempozis. & Abi. ubi tempozis in dumentis aut cause.

Participiū est pars orationis declinabilis: partem a plesā nomine: partem a verbo: partem ab utroq̄.

Quid capit { **A nomine?** **Genera & Casus**
A verbo **Tempora & Significationes**
Ab utroq̄ **Numerum & Figuram.**

Quot accidunt participio? Sex. q.

Gen? Significatio
Casus Numerus
Temp? Figura

Quot se gna
in participio? quatuor. q.

- Masculinū. vt lectus
- Femininū. vt lecta.
- Neutrum. vt lectum
- Omne. vt legens.

Omnia participia terminata in ans et in ens sunt generis ois sub vna terminatione. Et oia participia terminata in tus sus rus ens et dus sunt gnes ois sub eisdem terminationibus. hie us. her. a. hoc um. Et declinantur sicut adiectiua.

Si formatur a preterito imperfecto indicatui mutando bam vel ber in ns. Inde recipiuntur tens & quens & veniens a venio q formatus a preterito imperfecto interponendo e.

Quot se tpa
in participio? Tria. que

- Preses
Ans vt amans
Eus vt legens
Tus vt lectus
- Preteritū
Sus vt lectus
Fus vt fixus
In num est in uis. vt pote Fortius
- Futurū
Aus vt amaturus. et formatur a posteroze supino addēdo rns
Dus vt amandus. Et formatur a gerendū singulari partici pi presentis temporis mutando tis in dus.

Quot se signifi
caciones in participio? quinq

- Actiua. vt legens lecturus
- Passiua. vt lectus legendus
- Neutralis. vt ans status
- Deponētal. vt loquens
- Cōmunis. vt osculatus

Actiui generis. scz lego.
Passiui generis. scz legor.
Neutralis generis. scz sto.
Deponentalis generis. scz loquor
Communis generis. scz osculor

Quot se nūeri in participio? duo

- Singularis. vt legens
- Pluralis. vt legentes.

Quot se figure in par
ticipio? Due. scz

- Simplex quia non potest diuidi. vt legens
- Decomposita. quia descendit a verbo compositae figure vt negligens a negligo.

Aduerbiū est pars orōnis indeclinabilis que adiecta vbo significationem eius explanat atq; implet. vt. hodie bene. Aduerbiū wā staen bi een verbum om te beclaren lij. beclerens.

Quot accidunt aduerbio? tria. scz

- Significatio
- Comparatio
- Figura

Significationes aduerbiorum sunt multe.

Da aduerbia

Temporis. vt hodie, hec nunc nup̄ cras in die altero perendie. &c.

Loci. vt hic illic istic, ibi ubi vbiq; nusq; intus foris foras.

Numeri. vt semel bis ter quater decies, milies.

Interrogandi. vt cur quare quamobrem: quid nonne vtrum.

Affirmandi. vt profecto quippe plane etiam ita nempe certe.

Negandi. vt haud non neq; minime nequaquam.

Demonstrandī. vt en ecce.

Prohibendi. vt ne

Optandi. vt vtiam, opt.

Hortandi. vt eya age agite agedam.

Iurandi. vt ede pot castor hercules medius cadmus

Qualitatis. vt bene male docte fortiter libenter pulchre.

Quantitatis. vt multum parum modicum infinitum maxime satis

Remissiuī. vt vix sensim paulatim/pedtetent infere ferme.

Da aduerbia

Dubitandi. vt an verum forsitan forsitan for, talis.

Euentus. vt forte fortiter.

Congregandi. vt simul vna pariter.

Discretiuī. vt seorsum sepestatim secus distans bisfor iam.

Similitudinis. vt quasi sicut sicuti vtiut veluti vt item ita

Orandi. vt primo secundo inde deinde desinceps interea &c.

Da aduerbia

Intentiū. vt balde nitium proflus pentus ornatio.

Comparandi. vt magis minus plus tanquam.

Vocandi. vt o heus eho.

Respondendi. vt heus o

Eligendi. vt potius imo.

Tres sunt gradus cōparationis

Positiuus. vt docte prudentes.

Cōparatiuus. vt doctius prudentius

Suplatiuus. vt doctissimū vel doctis-
sime prudentissimum vel prudentissime

Figure sunt tres

Simplex. vt docte prudenter.

Composita. vt indocte impudenter.

Decomposita. vt efficitur ab efficitur.

Conjunctio est pars orationis indeclinabilis annexa ordi
nariq; sententiã. Coniunctio is een woort dat by een boeghet and deelt in een oracie

Quot accidunt conjunctioni: tria **Potestas.**
Figura et
Ordo

Quot sc̄ potestates **Copulativa.** .bt etq; atq; quom; ac ac. aff.
Disiunctiva. .bt aut be vel ne nec neq; seu sine.
Expletiva. .bt quidẽ equidẽ salte videlicet q̄ q̄ntz q̄c.
Causalis. .bt si est etiam; siquidem quandoquidem q̄c.
Rationalis. .bt quia ergo id eo igitur propterea q̄c.

Quot sunt figure in conjunctione: due **Simpler.** .bt nam.
Composita. .bt namq;.

Quot sunt or **Prepositiuus.** .bt ac est vel nec neq; wãt si voor staen in die oratie
Subiunctiuus. .bt q; be ne; want si alrijt na staen.
Comunis. .bt ergo ideo igitur; want si moghen voorstaen oft na.

Prepositio est pars orationis indeclinabilis que preponit
tur alijs partibus in oratione.

Quot accidit pponi. scz casus. **Q**uot casus: duo **Accus. et**
Ablatiu?

Quot prepositiones deseruiunt accusatiuo? **Triginta. que?**

Ad	toe	extra	buyten	secundũ	na oft by
apud	by	inter	onder oft tusscẽ	post	na oft achte;
ante	voer	intra	binnen	trans	doer oft ouer
aduersum	teghen	infra	beneden oft onder.	ultra	ouer gheen sids
contra	by aen dese sids	furta	by	preter	sonder
circum	op dese sids	ob	om	supra	bouen
circum	al om ende om	pone	by oft achter	stricter	omtrone
circa	omtrent	per	ouer	vsq;	toe
contra	teghẽ in malo	prope	by	secus	by
erga	teghen in bono	ppter	om	penes	by in potentia

¶ Quindecim seruiunt ablatiuo.

A		clam	heymelick	pre	ban
ab	van	de	van	palā	openbaer
abs		e	rote	sine	sonder
cum	met	ex	omt	absq;	by of al toe
coram	hoer oft by	pro	omt oft hoer	tenuis	by of al toe

Quatuor s̄p̄ositiones deseruiūt accō casui

}	In	in
	Sub	onder
	Super	op
	Subter	onder

¶ Tunc seruiunt accō. qñ iunguntur verbo vel participio signifi-
ficanti motum ad locum. vt vado in templum. eo sub tectum

¶ Tunc autē seruiūt ablatō. qñ iunguntur verbo vel participio
quietis vel motus in loco. vt sto in templo. sedeo sub tecto.

¶ Prepositiones inseparabiles

Teuto. die men niet afscheyden en mach.

- DI.** vt di duro.
- DIS.** vt distraho
- RE.** vt recipio.
- SE.** vt secabo.
- AN.** vt amplector.
- CO.** vt coherere.
- CON.** vt congregator.

¶ Interfectio est pars orōnis inderclinabilis / Interfecta alijs
tribus orōnis ad exprimendos animi affectus. vt heu
Interfectio in een woort dat te hemmen gheeft hoe een mensche van binnen gheleet is. als toe blyscap oft
toe droefheit oft der ghelechten.

¶ Unum accidit interfectioni. scilicet. significatio.

¶ Significationes sunt varie. aut

- Dolentis.** vt ah oh o hen.
- Letantis.** vt enge to euach
- Deridētis.** vt aha che.
- Plorantis.** vt o wy o wy.
- Aidentis.** vt ha ha ha. sc.

Nomina substantiua tercię declinationis.

Singularis numeri.

Pluralis numeri.

hoc dogma	Atis	i a a	e	a um ib? a a	ibus
hoc cubile	Eis	i e e	i	ia sum? ib? ia	ia ibus
hic fermo hic & hec ego	Onis inis	i em o	e	ter es um ib? es	es ibus
hoc lac hoc hallex	Etis eris	i c c	e	caret plurali numeri a um ib? a a ibus	
hic dauid	Ididis	i em id	e	carent plurali numero.	
hic bogud	Ududis	i em ud	e	carent plurali numero.	
hoc animal	Alis	i al al	i	a um ib? ia	ia ibus
hic michael	Elis	i em el	e	caret plurali.	
hoc mel	Ellis	i el el	e	a um ib? a a	ibus
hic sol	Ollis	i em ol	e	raro inuenitur prepositu.	
hic & hec signu	Illis	i em il	e	es um ib? es	es ibus
hic consul	Ullis	i em ul	e	ra es um ib? es	es ibus
hic titan	Ananis anos	i em an a	e	es um ib? es as	es ibus
hoc nomen	Enis	i en en	e	a um ib? a a	ibus
hic delphin hic demon	Ininis Ononis	i em? a	e	es um ib? es as	es ibus
hoc cochleae	Araris	i ar ar	i	plur ia um ib? ia	ia ibus
hec miter hic pater	Ereris tris	i em er	e	es um ib? es	es ibus
hic & hec mar 172 hec soror	Iriris Oris	i em r	e	es um ib? es	es ibus
hoc guttur hoc robur	Ururis oris	i ur ur	e	a um ib? a a	ibus
hec bomitas hic elephas	Asaris aris	i em as	e	et es um ib? es	es ibus

Singularis numeri.

Pluralis numeri.

Noms Genus Dnms Accus Dnms Abltus

Noms Genus Dnms Accus Dnms Abltus

hic agnes
hec sedes

Es itis i em es e ter es um ib? es es ibus
is

hec nauis
decus

Is is i em is e es tum ib? es es ibus
itis

hic lapis

Is idis i em is e es um ib? es es ibus
idis

hic mos

Os oris i em os e es um ib? es es ibus
oris

hic et hec facer
bos

Os oris i em os e es um ib? es es ibus
oris

hoc corpus
hoc olus

Us oris i us us e a um ib? a a ibus
eris

hec victus

Us utis i em us e es um ib? es es ibus
utis

hec trabs

Bs bis i em bs e es iū ib? es es ibus
bis

hec

Puls tis i em pulse ra es iū ib? es es ibus
tis

hec

Hypēs em? i em ems e es um ib? es es ibus
em?

hic et hec prim
reps

Ps pis i em ps e es um ib? es es ibus
pis

hic aut hec ser
pens

Ns ntis i em ns e es um? iūm ib? es es ibus
ntis

hic mons

Ons oris i em ns e es tum ib? es es ibus
oris

hec ars

Rs rtis i em rs e es tum ib? es es ibus
rtis

hec

Res rtis i es es e plu a a a ibus
rtis

decans

laus aus i em ause es um ib? es es ibus
aus

hec caput

T itis i ut ut e a um ib? a a ibus
itis

hec fo, nar

F acis i em r e es um ib? es es ibus
acis

hic tubor

F icis i em r e es um ib? es es ibus
icis

hic rex

F gis i em r e es um ib? es es ibus
gis

hec nox

Rox ctis i em r e es tum ib? es es ibus
ctis

Nomina adfectiva tercie declinationis.

Singularis numeri.

Pluralis numeri.

Nōs Stūs Dēs Acūs vōs Abctūs Nōs Stūs Dēs Acūs vōs Abctūs
 hic campester **Er** er ter er es es
 hec campester **Es** is i em is i ium ib? ibus
 hoc campester **E** e e ia ia ia

hic et hec & **Er** eris i em er eli es um ib? es es ibus
 hoc pauper er er er er

hic et hec & **Or** oris i em or er eli es um ib? es es ibus
 hoc memos or or er er

hic et hec & **Es** itis i em es es eli ia es um ib? es es ibus
 hoc diues es es es es

hic & hec forte & **Es** is i em is i es tum ib? es es ib?
 hoc forte is is e e ia ia ia ia

hic et hec & **As** ntis i em na na eli ia um? ib? es es ib?
 hoc amans na na na na ia ia ia ia

hic & hec & **As** rtis i em rs rs eli es ium ib? es es ib?
 hoc solers. hic et hec & hoc dia dia dia dia ia ia ia ia
 misericors

hic et hec & **F** tis i em p p eli es ium ib? es es ib?
 hoc felix p p p p ia ia ia ia

Comparatiuus.

hic et hec forte & **Ius** oris i em ior ior eli es um ib? es es ib?
 hoc fortius ius ius ius ius a a a a

¶ Quarta declinatio,

¶ Singularis numeri

¶ Pluralis numeri,

Nōs. Grūs. Dūs. Accūs. Vtūs Abltūs Nōs. Grūs. Dūs. Accūs. Vtūs. Abltūs

Hec fractus
Hec cogn.

Es us ut um us u
D u u u u u

us uū ib? us us ib?
ua uū ib? ua ua ib?

pluralet

¶ Hec noia habent ub? in drō & abltō plu
ralibus. Ficus: tribus: acus: acu: artus:
veru: portus: partus: lacus: foecus: quoc
cus: penns. Addit Walla. quellus.

¶ Quinta declinatio,

Hec species

Es ei ei em es e z es erū eb? es es eb?

¶ Quinta nomina huius declinationis carent genituo dattuo et ablatuo pluralibus. vide heteroclitia defe
ctus in casibus.

¶ Regulæ generales in declinandis nominibus obseruandæ,

Prima Nomina neutri generis in quacunq; declinatione ha
bent tres casus similes.

¶ Hicore dominatum accusatum. et vocatum in dtol ibet numero: & hi casus in plurali terminantur
in a. vt nominatiu o accusatiu et vocatiu scammum. & pluraliter scamina sic corpus corpora. cornu cor
nua. ¶ Excipiuntur indeclinabilia vt centum: mille: tempe. Item ambo duo.

Secunda Dūs similis est ntō tam in singulari quā in plurali.

¶ Excipiuntur noia grēta in s: que literam s sepe in drō abiecit. Vt hic enas o enea. hic anchises o anchi
se. hic tydeus o tyden. hic catphas antis o catpha. hic achilles o achille. ¶ Excipiuntur etiam nomina in us
secunde declinationis. vt hic dominus o domine. hic laurentius o laurenti.

Tercia Grūs pluralis in um desinit. aliquādo tamē admittit

synecopē vt colicolum pro colicularum. denum pro deorum. celestem pro celestium.

Quarta Dūs Abltūs ples cuiuscūq; declinatiois se similes.

¶ Dattuo & abltō peccis: magistris: sermonibus: manibus: diebus.

¶ Sequentia pueri ediscant quo facilius assuescant formu
lis declinationum suprapositis

N Tō hec musa: grō huius muse: drō huic muse: accō hanc
musam: vtō o musa: ablatiuo ab hac musa. Et ple ntō he
muse genituo harum musarum: dtō his musis: accō has mu
sas. vtō o muse: ablatō ab his musis.

N Tō hic magē grō huius magistri drō huic mgēo accō hunc
magistrum vtō o magister abltō ab hoc magistro. Et ple ntō
hi magistri grō horū magistror. dtō his mgēis accusatio hos
magistros vtō o magistri ab his magistris.

Tō hic dūs grō hui? dūi. dtō huic dño accō hūc dñm vtō
o dñe abltō ab hoc dño. Plurali ntō hi domini grō horumdño
rum. dtō his dñis accō hos dños vtō o dñi abltō ab his dñis.

Nō hoc scamnū genitiuo huius scamni datiuo huic scam-
no accō hoc scamnum vō o scamnū ablatō ab hoc scamno.
Et plr nō hec scamna gō horum scamnorum dō his scamnis
accō hec scamna vō o scamna: ablatiuo ab his scamnis.

Tō hic pater gō hui? patris: dō huic patri accō hunc pa-
trem vō o pater ablatō ab hoc patre. Plr nō hi patres gō
horum patrum dō his patribus accō hos patres vō o patres:
ablatiuo ab his patribus. Similiter declina ꝑater.

Nō hoc dogma: gō huius dogmatis datiuo huic dogmati
accō hoc dogma: vō o dogma. ablatiuo ab hoc dogmate.
Plr nō hec dogmata: gō horum dogmatum dō his dogmati-
bus accō hec dogmata vō o dogmata ablatō ab his dogmatib?.

Nō hic et hec homo gō huius hominis dō huic homini accō
hūc et hāc hominē vō o homo ablatō ab hoc et ab hac homie
Plr nō hi et he homines gō horū et harū hoim dō his homini-
bus accō hos et has hoies vō o hoies ablatō ab his hominibus

Nō hic et hī sacerdos genitiuo hui? sacerdotis datiuo huic
sacerdoti accusatiuo hūc et hāc sacerdotē vocatiuo o sa-
cerdos ablatiuo ab hoc et ab hac sacerdote vel sacerdoti. Et
plr nominatiuo hī et he sacerdotes gō horum et harū sacerdo-
tum datiuo his sacerdotib? accusatiuo hos et has sacerdotes

vocatiuo o sacerdotes ablatiuo ab his sacerdotibus.
Nō hic et hī et hoc felix gō hui? felicio dō huic felici accō hūc
et hāc felicē et hoc felix vō o felix ablatō ab hoc et ab hac et ab hoc
felice vel felici. Et plr nō hī et he felices et hec felicia gō horum
et harū et horū felicū dō his felicibus accusatiuo hos et has
felices et hāc felicia vō o felices et o felicia ablatō ab his felicib?

Tio hic fructus gō huius fruct? datiuo huic fructui. accō
hunc fructū vocatiuo o fructus ablatiuo ab hoc fructu
Et plr nō hī fructus genitiuo horū fructū datiuo his fructi-
bus accō hos fructus vō o fructus ablatiuo ab his fructibus

Tō hec man? gō hui? man? datō huic manū accō hanc
manū: vō o manus: ablatō ab hac manu. Plurali nō he

Manus genitiuo harum manuum dactiuo his manibus accu-
satiuo has manus utō o manus ablatiuo ab his manibus

¶ **Nominatiuo** huius cornu genitiuo huius cornu dactiuo huic cor-
nu accusatio hoc cornu vocatō o cornu abstrō ab hoc cornu. **Plū**
nominatiuo hec cornua genitiuo horū cornuū dactiuo his cor-
nibus accō hec cornua utō o cornua ablatiuo ab his cornibus.

¶ **Nominatiuo** hec species grō huius speciei dactiuo huic speciei
accō hāc speciem vocatiuo o species ablatiuo ab hac specie. **plū**
ntō he species genitiuo harum specierū dactiuo his speciebus
accō has species utō o species ablatiuo gb his speciebus.

¶ **Interpretatio germanica nominis declinati**

Singulariter. Magister: die meester: mgrī: des meesters: ma-
gistro den meester: magistrum den meester: o magister o mee-
ster: a magistro vanden meester. **Pluraliter.** Magistri die mee-
sters: magistrorum der meesterē: magistris den meesters ma-
gistros die meesters: o magistrī o meesters: a magistris vādē
meesters oft vanden meesteren

¶ **Declinatio quorundā adiectiuorum cum substan-**
tiis diuersarum declinationum.

S. hic bonus poeta / huius boni poete huic bono poete / hunc bonū
poetā o bone poeta / ab hoc bono poeta. **plū** hi boni poete / horū
bonorū poetarū / his bonis poetis / hos bonos poetas / o boni
poete ab his bonis poetis. ¶ **S.** hec salubris herba huius salu-
bris herbe . huic salubri herbe . hanc salubrem herbā o salubris
herba ab hac salubri herba. **plū** he salubres herbe harum salu-
brū herbarū / his salubribus herbis has salubres vel salubres
herbas o salubres herbe ab his salubribus herbis. ¶ **S.** h sapi-
ens vir huius sapiētis viri huic sapiētī viro hūc sapiētē virum
o sapiens vir ab hoc sapiēte vel sapiētī viro. **plū** hi sapiētes vi-
ri horū sapiētium vel sapientum viroz / his sapientibus viris.
hos sapientes viros o sapientes viri ab his sapientibus viris.
S. hec patula fagus / huius patule fagi huic patule fago hāc patu-
lam fagū o patula fage ab hac patula fago. **plū** he patule fagi

harum patularum fagorū: hīs patulis fagis: has patulas fa-
gos: o patule fagi: ab hīs patulis fagis.

§. hoc dulce lucrum. huius dulcis lucri. huic dulci lucro: hoc
dulce lucrum: o dulce lucrum. ab hoc dulci lucro. §. hec dulcia
lucra horū dulciū lucrorum: hīs dulcibus lucris: hec dulcia lu-
ra. o dulcia lucra: ab hīs dulcibus lucris

§. hic liquidus fons. hui? liquidī fōtis huic liquido fontī. hūc
liquidum fontē. o liquide fons / ab hoc liquido fōte. §. hi liqui-
di fontes horū liquidorum fontīū. hīs liquidis fōtib? hos liqui-
dos fontes vel fonte is o liquidī fōtes ab hīs liquidis fōtibus

§. hec pulchra virgo. hui? pulchre virginis. huic pulchre. vginis
hāc pulchrā virginē. o pulchra vgo. ab hac pulchra virgine. §.
he pulchre vginēs. hāc pulchraz vginū. hīs pulchris vginib?
has pulchras vgies. o pulchre vginēs ab hīs pulchris vginib?

§. hoc iucundū poema. hui? iucūdi poemat?. huic iucūdo poe-
mati. hoc iucundū poema. o iucundū poema. ab hoc iucundo
poemate. §. hec iucunda poemata. horum iucundorū poemata-
rum. hīs iucūdis poematibus. hec iucunda poemata. o iucun-
da poemata. ab hīs iucūdis poematibus

§. hic dulcis fructus. hui? dulcis fructus. huic dulci fructui. hunc
dulcem fructū. o dule? fructus. ab h? dulci fructu §. hi dulces fru-
ctus. horū dulciū fructū: hīs dulcib? fructibus: hos dulces vel
dulceis fructus: o dulces fructus. ab hīs dulcibus fructibus.

§. hic cornū vultus: hui? cornū vultus: huic cornū vultui: hunc
cornū vultū. o corne vultus: ab hoc cornū vultu: §. hi cornū vul-
tus horū cornū vultū. hīs cornū vultib?. hos cornū vult?
o cornū vultus. ab hīs cornū vultibus.

§. hec garrula anus. hui? garrule anus. huic garrule anus hanc
garrulā anum. o garrula anus. ab hac garrula anu. §. he gar-
rule anus hāc garrulaz anuū: hīs garrulis anib?: has garru-
las anus. o garrule anus. ab hīs garrulis anibus.

§. hoc acutū veru. hui? acuti veru. huic acuto veru. hoc acutū
veru o acutū veru. ab hoc acuto veru. §. hec acuta verua horū

11
acutoꝝ uerū. hīs acutīs ueribus uel ueribus: hęc acuta uerua. o acuta uerua. ab hīs acutīs ueribus uel ueribus.

S. hęc festi dies hui? festi diei. huic festo diei. hunc festū diem. o festa dies. ab hoc festo die. P. hi festi dies horū festoꝝ dieꝝ hīs festis diebus. hos festos dies. o festi dies. ab hīs festis diebus. S. hęc bona res. hui? bone rei. huic bone rei. hanc bonam rem o bona res. ab hac bona re. P. he bone res. harū bonarū rerū hīs bonis reb? has bonas res. o bone res. ab hīs bonis reb?

¶ Quatuor sunt declinationes in pronomine

¶ Tria sunt pronomina prime declinationis omnis gñis. scz Ego. Tu. Sui.

Nominatiuo Ego: gñō meī uel mī: dñō mīhī: accōme: ablatiū a me. plurali nō nos: genitiū nostrū uel nostrī datiu nobis: accusatiū nos: ablatiū a nobis.

Nominatiuo Tu: gñō tui uel tīs: dñō tibi: accusatiō te: utō o tū: ablatiū a te. plī nō uos: genitiū uestrum uel uestrī datiu uobis: accusatiū uos: utō o uos: ablatiū a uobis.

Omnitiū sui: datiu sibi: accusatiū se: ablatiū a se. plurali genitiū sui. datiu sibi. accusatiū se: ablatiū a se

¶ Quinq; sunt pronomina secunde declinationis

Iste: Ipse: Ille: Hic: Is.

Tō Ille illa illud: gñō illius: datiu illi: accō illum illam illud: ablatiū ab illo ab illa ab illo. plī nō illi ille illa gñō illorū illarū illorū. dñō illis: accō illos illas illa: ablatō ab illis

Tō Ipse ipsa ipsū: gñō ipsi? dñō ipsi: accō ipsum ipsā ipsū: ablatō ab ipso ab ipsa ab ipso. plī nō ipsi ipse ipsa: gñō ipso rū ipsarū ipsoꝝ: dñō ipsis: accō ipsos ipsas ipsa: ablatō ab ipsis

Tō Iste ista istud: gñō isti? dñō isti: accō istū istam istud: ablatiū ab isto ab ista ab isto. plī nō isti iste ista gñō istoꝝ: istarū istorū. datiu istis: accō istos istas ista: ablatō ab istis

Tō Hic hęc hoc: gñō huius: dñō huic: accō hunc hanc hoc: ablatiū ab hoc ab hac ab hoc. plī nō hi he hęc. genitiū horū harū hoꝝ: dñō his: accō hos has hęc: ablatō ab his

Nominatiuo. Is ea id. genitiuo eius. datiuo ei. accusatiuo eum eam id. ablatiuo ab eo ab ea ab eo. Plurali nominatiuo ei vel h ee ea. genitiuo eorum eorum. datiuo eis vel ijs. accusatiuo eos eas ea. ablatiuo ab eis vel ijs.

Quinq; sunt pronomina tertię declinationis.

Meus: Tuus: Suus: Noster: et Vester

Nominatiuo. Meus mea meum. genitiuo mei meę mei: datiuo meo meę meo accusatiuo meum meam meum vocatiuo o mi mea meum ablatiuo a meo me a meo. Plurali nominatiuo mei meę mea genitiuo meorum mearum meorum: datiuo meis: accusatiuo meos meas mea: vocatiuo o mei meę mea ablatiuo a meis.

Nominatiuo Tuus tua tuum genitiuo tui tue tui datiuo tuo tue tuo: accusatiuo tuum tuam tuum: ablatio a tuo a tua a tuo. Plurali nominatiuo tui tue tua. genitiuo tuorum tuarum tuorum. datiuo tuis accusatiuo tuos tuas tua ablatiuo a tuis.

Nominatiuo Suus sua suum. genitiuo sui sue sui. datiuo suo sue suo accusatiuo suum suam suum. ablatiuo a suo a sua a suo. Plurali nominatiuo sui sue sua. genitiuo suorum suarum suorum. datiuo suis accusatiuo suos suas sua ablatiuo a suis.

Nominatiuo Noster nostra nostrum. genitiuo nostri nostre nostri datiuo nostro nostre nostro. accusatiuo nostrum nostram nostrum utroque noster nostra nostrum ablatio a nostro a nostra a nostro Plurali nominatiuo nostri nostre nostra. genitiuo nostrorum nostrarum nostrorum datiuo nostris accusatiuo nostros nostras nostra utroque nostri nostre nostra: ablatiuo a nostris.

Nominatiuo Vester vestra vestrum: genitiuo vestri vestre vestri datiuo vestro vestre vestro accusatiuo vestrum vestram vestrum ablatio a vestro a vestra a vestro Plurali nominatiuo vestri vestre vestra genitiuo vestrorum vestrarum vestrorum: datiuo vestris accusatiuo vestros vestras vestra: ablatiuo a vestris.

Quo sunt proia quarte declinationis. sc; **Rēas** ⁊ **Vestras**.

Nominatiuo hic et hec **Rostras** et hoc nostrate genitiuo huius nostratis datiuo huic nostrati accusatiuo hūc et hāc nostratē ⁊ ab hoc nostrate vocatiuo o nostras et o nostrate ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc nostrate vel nostrati. Plurali nominatiuo hi et he nostrates et hec nostrati genitiuo horum et harum et horum nostratum vel nostratum datiuo his nostratibus accusatiuo hos et has nostrates vel nostrateis et hec nostratia. vocatiuo o nostrates et o nostratia: ablatiuo ab his nostratibus.

Nominatiuo hic ⁊ hec **vestras** ⁊ hoc **vestrate** genitiuo huius **vestratis** datiuo huic **vestrati** accusatiuo hunc et hāc **vostratē** ⁊ hoc **vestrate** vocatiuo caret abltō ab hoc ⁊ ab hac et ab hoc **vestrate** vel **vestrati**. Plurali nominatiuo hi et he **vestrates** ⁊ hec **vestratia**. genitiuo horum et harum et horum **vestratum** vel **vestratium** datiuo his **vestratibus** accusatiuo hos et has **vestrates** et hec **vestratia** ablatiuo ab his **vestratibus**.

Octo sunt noia cū suis ppositis / q sequūtur scđam declinatōnem pronominis. scilicet: **vnus**: **totus**: **solus**: **vlus**: **nullus**: **alius**: **uter**: **alter**: et quis vel qui cum omnibus suis compositis. **T**ria ex istis habent vocatiuum casum. scilicet **vnus**: **totus**: **solus**. faciunt enim **o vne**: **o tote**: **o sole**

Nominatiuo **Vnus** vna vnum genitiuo vnus vnus datiuo vni accusatiuo vnum vnā vnum: vocatiuo o vne vna vnum ablatiuo ab vno ab vna ab vno. Plurali nominatiuo vni vne vna: genitiuo vnorum vnarum vnorum datiuo vnīs: accusatiuo vnos vnas vna. vocatiuo o vni vne vna ablatiuo ab vnīs.

Similiter declinātur **totus**: **solus**: **vlus** **nullus**: **alter** **alius**: **uter**: **neuter**. sed sex vltima carent vocatiuo

Nō **quis** vel **quē** **quā** **quō** vel **quā** **quō** vel **quid** **quō** **quid** **quō** cui? **quō** cui accusatiuo **quē** **quā** **quō** vel **quō** abltō a **quō** vel a **quō**: a **quā** **quā** **quō** vel a **quō** a **quō** vel a **quō**. **plū** **nrō** **quī** **quē** **quā**. **grō** **quorū** **quarū** **quorum** **drō** **quīs** vel **quibus** accō **quos** **quas** ⁊ abltō a **quīs** vel a **quibus**

Prima conjugatio Amo.

Singularis numeri

Pluralis numeri.

Prima perso. Secunda Tercia Prima pto. Secunda Tercia

Ego Tu Me Nos Vos Illi
 Ich minne Joannes. Pe. Iste Nos Vos Illi
 Iste. magist.

Judicatio

modo tpe present	Ich minde	abas	abat	amus	atis	ant
Preterito imper- fecto.	Abam	abas	abat	abam?	abatis	abant.
Preterito perfecto	Ich hebbe ghemint	isti	it	imus	istis	erunt vl ere
Preteritoplusquam perfecto.	Eram	eras	erat	eram?	eratis	erant
Futuro	Abo	abis	abit	abim?	abitis	abunt
		Et int ght	laet hem	laet ons	mint ght	laeret minne

Impatiomōtpe

Præter ad tebam & tertiam personam

Futuro	Atotū	atouil.	em?	atote	antouil antote
--------	-------	---------	-----	-------	-------------------

Optatio

mō tpe pñci & p terti. o ungtio sic	Ich soude. vel och oft ich minde	arem	ares	aret	arem?	aretis	arent
Preterito pñcio & plusq̄perfecto ut	Ich soude hebben. vel och oft ich hadde	issem	isses	isset	issem?	issetis	issent
Futuro bñna m	Als ich minne	em	es	et	emus	etis	ent
		Em	es	et	emus	etis	ent

Coniunctio

mō tpe pñci cum	Doen ich minde	arem	ares	aret	arem?	aretis	arent
Preterito imper- fecto cum.	als ich heb ghemint	erim	eris	erit	erim?	eritis	erint
Preterito perfe- cto cum.	als ich had ghemint	issem	isses	isset	issem?	issetis	issent
Preterito plusq̄ perfecto cum	als ich sal hebben ghemint.	erō	eris	erit	erim?	eritis	erint
Futuro cum		erō	eris	erit	erim?	eritis	erint

Infinitiuo

modo sine numeris & personis tempore pñci & preterito superfecto **Are**
 Preterito pñcio & plusq̄perfecto **isse** Futuro **um ire vel urum esse**

C Geridia & participialia verba, sunt hęc **Andi ando andum** Septima **um u**
 Participia. ut **Ans** **C** Quinq; sunt signa optatiui. Vt: **am; q; uat; ans; bt; me**
C Duo pñci: pñci **Futurus** in **ing; bt; h; ns** **C** Quinq; sunt signa coniunctiui, cuppidum: **am; q; uat; ans; bt; me**
(Exemplum) **Ans** **amant amatum.** **Et** **Acti Actum.** **Do** **dedit dactum.**

Secunda conjugatio Doceo.

Singularis numeri

Prima perso Ego Secunda Tu Tertia Ille

Pluralis numeri.

Prima perso Nos Secunda Vos Tertia Illi

Indicatio
 ad hunc typum spectat
 Praeterito imperfecto
 Praeterito perfecto

Ich leere
Doceo es et
 Ich leerde
Ebam ebas ebat
 Ich heb gheleert

Johannes/Petrus
Et emus etis
 ebamus ebatis

pueri magistri
erant
 ebant

Praeterito perfecto
 Praeterito plusquamperfecto

I isti ic
 Ich had gheleert
Eram eras erat
 Ich sal leeren

Imus istis
eramus eratis

errunt erant

Futuro

Ebo ebis ebis
 leert ghi laet hem
E eat
 leert ghi ec.

ebimus ebitis
 leert ons
eamus ere

ebunt ebunt
 leent

Impatio modo tpe
 pñti ad secundam & tertiam personam
 Futuro

Eto tuetot
 Ich soude vel och of ic leerde

eamus etote
eremus eretis

erant erant
 erant

Optio modo tpe
 pñti & praeterito imperfecto utriusque
 Praeterito perfecto & plusquamperfecto utriusque

Erem eres eret
 Ich soude hebbe I och of ic hadde
Essem esses esset
 leert my: vel dat ich sal leeren

essem esset
eamus eatis

essent essent
 essent

Futuro utriusque

Eam eas eat
 Als ich leere
Eam eas eat
 Doen ich leerde

eamus eatis
eremus eretis

eant eant
 erent

Coniunctiuo modo tpe pñti cum
 Praeterito imperfecto cum

Erem eres eret
 Als ich heb gheleert
Erum eris erit
 Als ich had gheleert

eremus eretis
erimus eritis

erent erent
 erunt

Praeterito perfecto cum

Erum eris erit
 Als ich sal hebben gheleert
Ero eris erit

erimus eritis

erunt erunt

Futuro cum

Infinitiuo modo sine numeris & personis tempore pñti & praeterito imperfecto.

Ille

futuro **erunt**

erunt esse.

Secundum vel participialia verba sunt haec

Endi/endo/endū.

Supra

Do

Doctens be
 Futuri in eius be

Eng
 A neutro passiuo et sa participia

Doctens be
 Praeteriti be
 Futuri in eius be

(Exemplum) Doceo

Docui docuim. Doctus mand mandum Sedes sedis. Docens docent. Docentis docentis.

In verbo passivo/deponenti/et communi
Verbo impersonali.

Singularis numeri

Pluralis numeri.

Primam persona Ego	Secunda Tu	Tercia Iste Johannes Petrus	Quarta persona Nos	Secunda Vos	Tercia Illi pneri/homines.
Doceor eris vel ero	etur	Et emur	emini	entur	
Ebar ebaris ebare	ebat	Plura ebamur	ebamini	ebantur	
Sum vel fut eram vel fueram	ess vel fuit erat vel fuerat	Plura sumus vel fuit eramur vel fueramus	estis vel fuitis eratis vel fueratis	sunt fuerunt vel fuerunt erant vel fuerant	
Ebor eberis ebere	ebitur	Plura ebimur	ebimini	ebuntur	
Ere	eatur	Plura eamur	eamini	eantur	
Erotu etorū	etorū	Plura eamur	eaminor	entor	
Erer ereris vel erere	eret	Plura eremur	eremini	erentur	
Essem vel fuissem	esset vel fuisset	Plura essemus vel fuissemus	essetis vel fuissetis	essent vel fuisissent	
Far earis vel eare	eatur	Plura eamur	eamini	eantur	
Far earis vel eare	eatur	Plura eamur	eamini	eantur	
Erer ereris vel erere	eretur	Plura eremur	eremini	erentur	
Essem vel fuissem	esset vel fuisset	Plura essemus vel fuissemus	essetis vel fuissetis	essent vel fuisissent	
Ero vel fuero	eris vel fuertis	erit vel fuertit	eritis vel fuertitis	erunt vel fuertint	

Infinitivus modo sine numeri et personis tpe pnti & Preterito imperfecto. **Et**
 Preterito pfecto & plusperfecto **Um esse vel fuisse**
 Secundum & supina sunt hic sicut in verbo activo. Duo participia
 A deponit tria participia
 Futuro **umiri**
 Preteritum he **is**
 Futurum in das he **is**

(Exemplum) Doceor **doctus sum**, Doceor **doctus sum**, Doceor **doctus sum**, Doceor **doctus sum**, Doceor **doctus sum**

Tertia coniugatio Vego

Singularis numeri

Prima perso Secunda Tertia
Ego Tu Ille

Pluralis numeri.

Prima perso Secunda Tertia
Nos Vos Illi

Indicatio

modo ego present
Dixerit impo-
fecto

Jch lele
Vego is ic
Jch las
Ebam ebas ebat

Johannes/Verrus

Imus itis
ebamus ebatis

illi magister
sunt
ebant

Dixerit perfecto

I isti ic
Jch had ghelefen
Eram eras erat

imus istis erunt lere
eramus eratis erant

Dixerit plusq perfecto

Jch sal lefen
Am es et

imus etis erunt
eramus eratis erant

Futuro

Am es et
A est ghy laet hem

emus etis erunt
A actons A est ghy
amus ite erant

Impatiomō tpe

phit ad secundā & tertiā personā

E at

amus itore erunt vel
untore
erent

Futuro

Ito tuico i'

amus itore erunt vel
untore
erent

Optiomō

ego phit & pterit
to impfecto deunā
Dixerit perfecto &
plusq perfecto deunā

Jch soude vel och of ic sal
Erem eres eret

eremus eretis erent

Jch soude hebbe l och of ic hadde
Illem illes illet

illemus illetis illetent

A act my: vel dar ik sal

amus atis erant

Futuro blinā

Am as at
A to ich lele

amus atis erant

Coniunctiuo

mod tpe phit cum
Dixerit impfec-
to cum

Am as at
Doen ich las

amus atis erant

Erem eres eret
Als ich heb ghelefen

eremus eretis erent

Dixerit perfecto cum

Erim eris erit
Als ich had ghelefen

erimus eritis erint

Dixerit plusq perfecto cum

Illem illes illet
Als ich sal hebben ghelefen

illemus illetis illetent

Futuro cum

Ero eris erit

erimus eritis erint

Infinitiuo

modo sine numeris & personis tempore Phit & pterit impfecto.

Dixerit perfecto & plusq perfecto
Ille

futuro
um ire vel urum esse

Secundā del participalia verba sunt hec

Endi/endo/endū.

Supinū **um/ū**

Duo participia

Dixerit de Ens
Futuru irens de Vens

A neutro passiuo tria pticipia

(Dicens de Ens
(Dixerit de Vens
(Futuru irens de Vens

(Exemplum) Vego legi lectum. Ago egi actum. Crebo traxi tractum.

In verbo passivo deponenti: & communi.

Verbo impersonali.

Singularis numeri.

Secunda persona, Tertia persona, Quarta persona

Ego Tu Ille

Pluralis numeri

Prima persona, Secunda persona, Tertia persona

Nos Vos Illi

Legor: ^{ere} **eris vel** **itur**
Ebar **ebaris vel** **ebatur.**

Imur **imini** **untur**
ebamur **ebamini** **ebantur**

^{us} Sum vel fui
^{us} Eram vel fueram

^{us} **ebare**
^{us} **es vel** **fuit**
^{us} **eris vel** **fueris**

^{us} Petrus/ Johannes
^{us} **est vel** **fuit**
^{us} **erat vel** **fuerat**

Plura

^{us} **simus vel** **fumus**
^{us} **eramur vel** **fueramus**

^{us} **estis vel** **fuitis**
^{us} **eratis vel** **fueratis**

^{us} **sunt fuerunt**
^{us} **vel fuerunt**
^{us} **erant vel** **fuerant**

Ar **eris vel** **etur**

emur **emini** **entur**

^{ere} **Ere** **atur**

amur **imini** **antur**

Itor: tu **itor: ille**

liter

amur **iminior** **untor**

Erer **ereris vel** **eretur**

eremur **eremini** **erentur.**

^{us} **Essem vel** **fuissem**

^{us} **esses vel** **fuisset**

^{us} **esset vel** **fuisset**

^{us} **essemus vel** **fuissemus**

^{us} **essetis vel** **fuissetis**

^{us} **essent vel** **fuisissent**

utina

Ar **aris vel** **atur**

amur **amini** **antur**

Ar **aris vel** **atur**

amur **amini** **antur**

Erer **ereris vel** **eretur**

eremur **eremini** **erentur**

^{us} **Essem vel** **fuissem**

^{us} **esses vel** **fuisset**

^{us} **esset vel** **fuisset**

^{us} **essemus vel** **fuissemus**

^{us} **essetis vel** **fuissetis**

^{us} **essent vel** **fuisissent**

um

^{us} **Ero, vel** **fuerit**

^{us} **eris vel** **fueris**

^{us} **erit vel** **fuerit**

^{us} **erimus vel** **fuerimus**

^{us} **eritis vel** **fueritis**

^{us} **erunt vel** **fuerint**

et

Infinitiuo

modo sine numeris & personis tempore presentis et praeteritis imperfecto

Praeterito perfecto & plusquamperfecto

um esse vel fuisse

Futuro

um iri

¶ Duo participia

Praeteritum, **us**

us

Futurum in **us**, **us**

¶ A deponenti tria participia

Praesens, **us**

us

Praeteritum, **us**

us

Futurum in **us**, **us**

¶ A tria participia

Praesens, **us**

us

Praeteritum, **us**

us

Futurum in **us**, **us**

us

¶ Exemplum: X ego lectus sum, X equus locutus sum, X gradus processus sum

¶ Imperfecto: X ampletus sum

In verbo passivo communi & deponenti.

Verbo impersonali.

Singularis numeri.

Prima persona. Secunda persona. Tertia persona.
Ego Tu Ille

Pluralis numeri

Prima persona. Secunda persona. Tertia persona.
Nos Vos Illi

Petens Johannes

Pueri Magister

Audior **audis** vel **auditur**
ire

Amur **amini** **tuntur**

Febat **febaris** vel **febatur.**

Feb amur **febamini** **febantur**

Sum vel **fui**
eram vel **fueram**
febare es vel fuisti eras vel fueras

Sumus vel **fuiamus**
eramus vel **fueramus**
estis vel fuistis eratis vel fueratis

Sunt fuerunt vel **fuere** erant vel **fuerant**

Har **heris** vel **hetur**
tere

temur **temini** **tentur**

He **hatur**

tamur **tamini** **tantur**

Itor tu **itor** ille

tamur **taminoz** **tuntoz**

Herer **hereris** vel **heretur**
tere

tremur **tremini** **trentur.**

Essem vel **fuissem**
esses vel fuisses esset vel fuisset

Essemus vel **fuissemus**
essetis vel fuissetis essent vel fuissent

Har **haris** vel **hatur**
iare

tamur **tamini** **tantur**

Har **haris** vel **hatur**
iare

tamur **tamini** **tantur**

Herer **hereris** vel **heretur**
tere

tremur **tremini** **trentur.**

Sim vel **fuerim**
sis vel fueris sit vel fuerit

Simus vel **fuerimus**
istis vel fueritis sint vel fuerint

Essem vel **fuissem**
esses vel fuisses esset vel fuisset

Essemus vel **fuissemus**
essetis vel fuissetis essent vel fuissent

Ero vel **fiero**
eris vel fueris erit vel fuerit

Erimus vel **fuerimus**
eritis vel fueritis erint vel fuerint

Infinitivus modo sine numeris & personis tempore presenti et preterito **um esse vel fuisse** **um ire**

Preterito perfecto & plusquamperfecto **um esse vel fuisse** **um ire**

Duo participia **um esse vel fuisse** **um ire**
Preteritum. **us**
Futurum in dus. **us**

A deponenti tria participia **um esse vel fuisse** **um ire**
Preteritum. **us**
Futurum in eius. **us**
Futurum in dus. **us**

(Exemplum) **Audior** **auditus sum.** **Esentis** **mentitus sum.** **Experior** **expectatus sum.**

Coniugatio verbi anomali fero.

Singularis numeri.

Pluralis numeri

	Prima perso Ego	Secunda Tu	Tertia Ille	Prima perso Nos	Secunda Vos	Tertia Illi
Indicatio.	f-ero	f-ers	f-ert	f-erimus	f-ertis	f-erunt
<small>Modo tpe pñt Dixerunt imper bita</small>	<small>Jeh draeghe</small> f-erebā	<small>Jeh draech</small> ebas	<small>Jeh</small> ebat	<small>Johanna/Idereus</small> ebam?	ebatis	ebant
<small>Dixerunt perfecto</small>	Tuli	isti	it	imus	istis	erunt
<small>Dixerunt plusq fecto.</small>	Tulerā	eras	erat	eramus	eratis	erant
<small>Futuro</small>	f-eram	es	et	emus	etis	ent
Impatiuo mōre	f-er	er	erat	amus	te	ant
<small>pñtiab secunda & tertia psonā</small>	f-ertotuferto!			feram?	fertote	ferunto!
<small>Futura</small>	f-errē	es	et	emus	etis	ent
Optatō mō	Tulisse	isses	isset	issemus	isseries	issent
<small>egre pñt & preter- to imperfecto ac Dixerunt pñt & plusqñt. is dicitur Futura dicitur</small>	f-eram	as	ac	amus	atis	ant
Coniunctivus	f-eram	as	ac	amus	atis	ant
<small>end tpe pñt cum. Dixerunt impos- sibile cum</small>	f-errem	es	et	emus	etis	ent
<small>Dixerunt perfecto cum</small>	Tuleri	eris	erit	erimus	eritis	erint
<small>Dixerunt plusqñ fecto cum</small>	Tulisse	isses	isset	issemus	isseries	issent
<small>Futuro cum</small>	Tulero	eris	erit	erimus	eritis	erint
Infinitiva	<small>modo sine numeris et personis tpe presentis et preterito imperfecto</small>					f-erre
<small>Dixerunt pñt & plusqñfecto</small>	Tulisse	<small>Futuro</small>	f-eruro	f-erum ire vel futurum esse		

Secundia vel participialia verba sunt hec f-erendi/ferendo/ferendū.

Supina Latinaru **Duo participia** **Dixerunt. ut** **f-erens**
Exemplum A f-erens **actus** affertur. **A f-erens** **f-erens**
ablati ablatum. **ablati** ablatum. **ablati** ablatum. **ablati** ablatum.

In verbo passiuo verbo imper.

Singularis numeri.

Pluralis numeri

Prima persona. Secunda persona. Tertia persona.

Prima persona. Secunda persona. Tertia persona

Ego Tu Ille Nos Vos Illi
 Joannes/Petrus Queri homines

Feror fereris vel fertur **Et** feramur ferimini feruntur

Ferebar ebaris l' ebaratur. **eb** amur **eb** amini **eb** antur

latus Sum bel ferre] es bel est bel
 fui fuisse] fuit
latus Eram bel eras bel erat bel
 fueram fueras fuerat

plura sumus vel esitis vel sunt fuerunt
 fuimus fuistis bel del fuere
 eramus bel eratis bel erant bel fuerant

Ferar eris vel etur **emur** emini entur

erre **ferre** feratur **feramur** ferimini ferantur

feror tu fertor ille **feramur** iminoz feruntor

Ferrer eris vel etur **emur** emini entur

latus Essem bel esse] es bel esset bel
 fuisset] fuisset
latus Essem bel essetis bel essent bel
 fuissetis] fuissetis

latus essemus vel essetis vel essent vel
 fuissetis] fuissetis

Ferar aris vel atur **amur** amini antur

are **Ferar** aris vel atur **amur** amini antur

Ferrer eris vel etur **emur** emini entur

latus Esim bel esse] es bel esset bel
 fueris] fueris
latus Essem bel essetis vel essent vel
 fuissetis] fuissetis

latus esimus vel esitis vel essent vel
 fuissetis] fuissetis

latus Ero bel esse] eris vel erit bel
 fueris] fueris
latus Essem vel essetis vel essent vel
 fuissetis] fuissetis

latus erimus vel eritis vel erant vel
 fuerint] fuerint

Infinitiuus

modo sine numeris & personis tempore presentis et preteritis imperfectis

Ferri.

Preteritis perfectis & plusquamperfectis **Latū esse vel fuisse** Futuro **Latum ire**

5 Duo participia **Preteritum. 60** **Latū**
Futurum in dup. 61 **Perendū**

Coniugatio verbi anomali Sum

Singularis numeri.

Pluralis numeri

	Ego	Tu	Ille	Nos	Vos	Illi
Indicati modo tpe p[re]senti p[re]terito imper- fecto.	Sum	es	est	sumus	estis	sunt
p[re]terito perfecto,	Fui	fuisti	fuit	fuimus	istis	erunt
p[re]terito plusquam perfecto.	Fueram	eras	erat	eramus	eratis	erant
Futuro	Ero	eris	erit	erimus	eritis	erunt
Impatiomōtpe p[re]s[ent]i ad l[ib]ram & tertiā p[er]sonā Futuro.	Sis	sit	estote	simus	sitis vel esse	sint
Optatiu mō tpe p[re]s[ent]i & p[re]terito imper- fecto & plusquamperfecto ut	Essem	esses	esset	essemus	essetis	essent
Futuro veram	Sis	sis	sit	simus	sitis	sint
Coniunctiu mō tpe p[re]s[ent]i cum p[re]terito imper- fecto cum.	Essem	esses	esset	essemus	essetis	essent
p[re]terito perfect- to cum	Fuerim	eris	erit	erimus	eritis	erint
p[re]terito plusquam perfecto cum	Fuissem	isses	isset	issemus	issetis	issent
Futuro cum	Fuero	eris	erit	erimus	eritis	erint

Infinitiu modo sine numeris & personis tempore p[re]senti & p[re]terito imperfecto **Esse**

p[re]terito perfecto & plusquamperfecto **Fuisse** Futuro caret

Secundia vel participialia 3ba sunt hec **Essendi/essendo/essendū** Supinis caret

Unum participium habet quod est **Ens.**

Tria composita a Sum formant participia. Ablum abiens. Adesum p[re]s[ent]is. Adesum potens. Cetera es-
 ent participijs. (Exemplum) Ablum **absul.** P[ro]sum **profut.** Possum **potens.**

Coniugatio verbi anomali Dolo.

Singularis numeri

Pluralis numeri

Prima persona. Secunda persona. Tertia persona

Prima persona. Secunda persona. Tertia persona

Ego **Dolo** Tu **vis** Ille **vult**

Nos **volumus** Vos **vultis** Illi **volunt**

Dolebam **ebas** **ebat**

ebamus **ebatis** **ebant**

Volui **isti** **it**

imus **istis** **erunt vel erant**

Volueram **eras** **erat**

eramus **eratis** **erant**

Dolam **es** **et**

emus **etis** **ent**

Et pluraliter

Imperatiuo caret.

Futurum non habet

Vellem **es** **et**

emus **etis** **ent**

Voluisse **isses** **isset**

issemus **isseries** **issent**

Velim **is** **it**

simus **itis** **int**

Velim **is** **it**

simus **itis** **int**

Vellem **es** **et**

emus **etis** **ent**

Voluerim **eris** **erit**

erimus **eritis** **erint**

Voluisse **isses** **isset**

issemus **isseries** **issent**

Voluero **eris** **erit**

erimus **eritis** **erint**

Et pluraliter

Infinitiuus

in obliquo numeris & personis tempore presenti & preterito imperfecto

Velle.

Preterito perfecto & plusquamperfecto

Voluisse

Futuro caret.

Secundia vel participialia verba sunt hec

Volendi/endo/endum

Supra caret

Primum participium habet quod est

Volens.

Volalo mauius m'auit/malimus mauius malit. Preterito/imple. to malebam ebas. Preterito perfecto voluisti. Futuro indicatiui caret. Optatiuo mallem vel mauellem. Futuro vrinam malim vel mauelim. Infinitiuo mauiere vel mauelle. Nolo nouius nouit/nolimus nouitis nolunt. Preterito imperfecto nolebam. Preterito perfecto nolueram. Futuro nolam. Imperatiuo noli nolite/nolite nolite. Optatiuo vrinam nolim. Futuro vrinam nolim. Infinitiuo nolle.

Andicatio modo tempore presenti
Amoamas amat/ Et pluraliter amamus amatis amanti
Preterito imperfecto amabam amabas amabat Et pluraliter
amabamus amabatis amabant Preterito perfecto amavi a-
mauisti amauit. Et pluraliter amauimus amauistis amaue-
runt vel amauere. Preterito plusquamperfecto amaueram amaue-
ras amauerat. Et pluraliter amaueramus amaueratis ama-
uerant. Futuro amabo amabis amabit. Et plr amabimus a-
mabitis amabunt. Imperatio modo tempore presenti ad
secundam et tertiam personam ama amet. Et plr amemus amate a-
ment. Futuro amato tu amato ille. Et plr amemus amatote a-
manto vel amantote. Optatio modo tempore presenti et
preterito imperfecto utinam amarem amares amaret. Et plr u-
tinam amarem amaretis amarent. Preterito perfecto et plus-
quamperfecto utinam amauissem amauisisses amauisset. Et plr utinam
amauissemus amauissetis amauissent. Futuro utinam amem a-
mes amet. Et plr utinam amemus ametis ament. Coniun-
ctiuo modo tempore presenti cum amem ames amet. Et plr cum
amemus ametis ament. Preterito imperfecto cum amarem a-
mares amaret. et plr cum amarem amaretis amarent. Pre-
terito perfecto cum amauerim amaueris amauerit. Et plr cum
amauerimus amaueritis amauerit. Preterito plusquamperfecto
cum amauissem amauisisses amauisset. Et plr cum amauissem
amauissetis amauissent Futuro cum amauero amaueris ama-
uerit. Et pluraliter cum amauerimus amaueritis amauerint
Infinitiuo modo sine numeris et personis tpe presenti et pre-
terito imperfecto Amare. preterito perfecto et plusquamperfecto A-
mauisse. Futuro Amatum ire vel Amaturum esse.
Gerundia vel participialia nomina sunt hec: Amandi: Amā-
do: Amandum. Supina Amatum Amatu.
Quot participia ueniunt a verbo actiuo: Duo. Que: Presens
et Futurum in rus. Presens ut amans/ futurum ut amaturus.

Indicatio modo tempore presentī.

Amor amaris v[el] amare amatur Et p[ro]p[ter] amamur amamini amabatur. ni amatur. Preterito imperfecto amabar amabaris vel amabare amabatur. et p[ro]p[ter] amabamur amabamini amabatur. Preterito p[er]fecto amatus lū vel fui es vel fuisti est v[el] fuit. & p[ro]p[ter] amati sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerūt vel fuere Preterito plusq[ue]perfecto amatus eram vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. Et p[ro]p[ter] amati eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro amabor amaberis vel amabere amabitur. et p[ro]p[ter] amabimur amabimini amabuntur.

Imperatio modo t[em]p[or]e presentī ad secundā et tertiā p[er]sonā amare ametur. et p[ro]p[ter] amemur amemini ametur. Futuro amator tu amator ille. et p[ro]p[ter] amemur amaminoz amantoz

Optatio modo t[em]p[or]e presentī et preterito imperfecto utinam amaret amareris vel amare amaretur. Et p[ro]p[ter] utinā amaremur amaremīni amarentur. Preterito p[er]fecto et plusq[ue]perfecto utinā amatus essem vel fuisset essem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset esset. et p[ro]p[ter] utinā amati essemus vel fuisset essemus vel fuisset essetis vel fuisset essetis esset vel fuisset esset. futuro utinā amer ameris vel amere ametur Et pluraliter utinā amemur amemini amentur.

Conjunctiuo modo tempore presentī cum amer ameris vel amere ametur. Et pluraliter cū amemur amemini amentur. Preterito imperfecto cū amaret amareris v[el] amare amaretur. et p[ro]p[ter] cū amaremur amaremīni amarentur. preterito p[er]fecto cū amatus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et p[ro]p[ter] cum amati simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint v[el] fuerint. preterito plusq[ue]perfecto cū amatus essem vel fuisset essem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset esset. Et p[ro]p[ter] cū amati essemus vel fuisset essemus vel fuisset essetis vel fuisset essetis essent vel fuisset essent. futuro cum amatus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et p[ro]p[ter] cum amati erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint.

Infinitiuo modo sine numeris et personis t[em]p[or]e p[re]s[en]ti & p[re]terit

to imperfecto Amari. preterito perfecto et plusq̄perfecto Amatum esse vel fuisse. Futuro amatum iri. ¶ Quot participia veniunt a verbo amor: Duo. Que: Preteritū et futurum in dus. Preteritum ut amatus. Futurum ut amandus.

¶ Sequuntur regule congruitatum.

Prima regula.

Adiectiuū et substantiuū volūt cōuenire in genere: in numero: et in casu. ut Bonus vir. Pater meus. Studēs clericus

¶ Secunda regula.

Soppositū ⁊ appositū volunt puenire in nūero in psona: ⁊ in rectitudine. ut Paulus currit. Minus laborat.

¶ Tertia regula.

Demonstratiua sua res demonstrata tenent puenire in genere: in nūero: ⁊ in casu. ut Iste homo. Et sunt sex demonstratiua huius regule. scz. Ego: tu: ille: ipse: iste: ⁊ hic.

¶ Quarta regula.

Relatiuū ⁊ suū antecedēs volunt cōuenire in gñe: ⁊ in nūe ro. ut. Petrus scribit qui proficit ⁊c. Regula intelligitur de istis quattuor relatiuis. scz. ille: ipse: is: ⁊ qui.

¶ Quinta regula.

Interrogatiuum ⁊ suum responsiuum volunt conuenire in casu. ut Quis est in scholis? respondetur magister. Cuius est liber? respondetur petri ⁊c.

¶ Sexta regula.

Quando ponūtur in aliqua oratione duo substantiua spectantia ad diuersa sine iunctione tunc unum erit genitiui casus. ut equus regis ⁊c. Sed si spectāt ad idem tūc ambo erūt eiusdem casus. ut Virgo Maria. Rex Carolus.

¶ Septima regula.

Quando duo verba simul ponuntur in aliqua oratione sine coniunctione media tunc unum erit infinitiui modi. ut volo legere. Cupio discere.

COctava regula.

Conjunctio copulativa et disiunctiva volūt copulare con-
similes casus. vt Joannes et Petrus. Homo vel asinus.

Nona regula.

Duo singularia copulata p conjunctiōē copulatiuā et vlt
similē equipollēt vni pli. vt Petrus et paulus docti. Petrus
et paulus currunt. Petrus et paulus quos diligo currunt

Ad patrē est oratio latina? Est quare? qz ad est prepositio
seruies latrō casui. Et tales sūt triginta vt patet i Donato

Ad duo est oratio congrua? ita qz a est prepositio seruies ab
latino casui. Et tales sūt quindecim que patēt in Donato

Simon Cocus ciuis celeberrimi oppidi Antwerpensis mo-
rans in vico vulgariter nuncupato die Lombaerde velle
eregiōne manus deaurate excudebat. Anno. M.

CCCC. XXXij. mense Nouembri.

A 1937344

7679. x 80

R